

Sygn. akt I ACz 472/13

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lipca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym :

Przewodniczący:	SSA Andrzej Palacz
------------------------	---------------------------

po rozpoznaniu w dniu 5 lipca 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.**

przeciwko (...) **S.A. w J.**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 9 maja 2013r., sygn. akt VI GNc 124/13

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek pozwanej Spółki o zwolnienie jej od opłaty sądowej od zarzutów od nakazu zapłaty na podstawie art. 103 u.k.s.c.

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia Sąd wskazał, iż brak jest podstaw do zwolnienia pozwanej Spółki od uiszczenia opłaty sądowej od zarzutów, albowiem z przedłożonych do wniosku dokumentów wynika, iż pozwana Spółka uzyskuje przychody, realizuje należności i nie utraciła zdolności kredytowej.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniosła pozwana Spółka domagając się zmiany zaskarżonego postanowienia i zwolnienia jej od kosztów sądowych.

Skarżąca podniosła, iż Sąd I instancji nie wziął pod uwagę rodzaju prowadzonej przez nią działalności, a mianowicie wykonywaniu robót związanych z budową dróg i autostrad. Charakter tej działalności wiąże się z generowaniem wysokich kosztów, co związane jest z wykorzystywaniem specjalistycznego i bardzo dobrej jakości sprzętu. Ponadto pozwana związana jest szczegółowymi terminami zakończenia poszczególnych etapów prowadzonych robót, co wiąże się niejednokrotnie z płaceniem kar umownych za opóźnienie w wykonaniu prac.

W 2011r. Spółka odnotowała ponad 2 milionową stratę, a uzyskany w 2012r. zysk w kwocie 90.000 zł, w żadnym sposób nie wyrównał tej różnicy. Z tych też względów, pozwana Spółka nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych w przedmiotowej sprawie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Zażalenie pozwanej Spółki nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U z 2010r. Nr 90, poz. 594) strona dokonująca czynności procesowej, od której należy pobrać opłatę sądową, co do zasady obowiązana jest ponieść te koszty, gdyż sprawy cywilne są prowadzone na koszt stron.

W sytuacjach wyjątkowych, a w stosunku do osób prawnych taką sytuację wyjątkową opisuje art. 103 cytowanej ustawy, może się ona ubiegać o zwolnienie od kosztów sądowych.

Sąd dokonuje oceny przedłożonego przez stronę pisemnego wniosku na podstawie zawartych w nim informacji i przedłożonych przez stronę dokumentów. Strona, stosownie do treści art. 103 u.k.s.c. ma wykazać, iż nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego wnioski wyciągnięte przez Sąd Okręgowy z analizy dokumentów przedstawionych przez pozwaną Spółkę nie naruszają art. 103 u.k.s.c.

Z przedłożonych przez pozwaną Spółkę dokumentów wynika jednoznacznie, iż w dalszym ciągu prowadzi działalność gospodarczą, uzyskując z niej dochód. Posiada aktywa trwałe w wysokości 11.673.925,25 zł, spłaca zaciągnięte wcześniej zobowiązania.

Niemniej jednak, pozwana Spółka jako przedsiębiorca, winien tak gospodarować posiadanymi przez siebie środkami finansowymi, aby móc przynajmniej w części przeznaczyć je, o ile zajdzie taka potrzeba, na koszty związane z prowadzeniem postępowania sądowego w charakterze bądź powoda, bądź pozwanego.

Oznacza to, że w procedurze planowania wydatków związanych z działalnością gospodarczą podmioty prowadzące tę działalność, przewidując realizację swoich praw przed sądem, powinny uwzględniać także konieczność posiadania środków na prowadzenie procesu sądowego.

Zawsze więc trzeba się liczyć z koniecznością ponoszenia określonych kosztów sądowych i rezerwować na ten cel środki finansowe. Możliwości finansowe Spółki w tym zakresie z reguły będą określone przez stosunek pomiędzy wysokością osiągniętych przychodów, a wysokością wymaganych kosztów sądowych. W rozpoznawanej sprawie relacja obu tych wielkości jest taka, że wniosek Sądu Okręgowego o braku przesłanki z art. 103 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zasługuje na akceptację.

Ponadto należy zauważyć, iż wyłożenie środków z przeznaczeniem na opłaty sądowe ma charakter tymczasowy, albowiem gdy okaże się że twierdzenia pozwanej będą zasadne, to Sąd o kosztach postępowania orzeknie w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, stosownie do jego wyników.

Biorąc powyższe pod uwagę, rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego należy uznać za prawidłowe, a zażalenie pozwanej Spółki jako bezzasadne podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.